1873. V. évfolyam. 167. szám. Csütörtök, augusztus 28.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Adtál uram esőt, de nincs köszönet benne!

⊙) Tegnapi vezérczikkünkben fájdalommal emlitők fel azon hirt, miszerint felsőbb körökben azt tervezik, hogy a honvédfőtisztek a közös hadsereg bécsi iskolájában kényszerittessenek tanulni a hadi tudományokat.

Hivatalos részről e hir ellenében nem kaptunk czáfolatot.

Hanem a „Pesti Napló," ugy látszik félhivatalosan igyekszik ama hirt megczáfolni.

Bár nem tulajdonithatunk a nevezett lapnak e tekintetben teljes hitelességet, mégis, megvalljuk, jól esett lelkünknek, hogy valószinüvé tétetett, mikép a kormánykörökben nem szándékoznak ama nemzetszégyenitő tervbe beléegyezni, hogy honvédfőtiszteink Bécsbe menni kényszerittessenek, az osztrák közös hadiiskolában tanulni a haditudományokat.

Nem vagyunk ugyan mentek az aggodalomtól, hogy ama nemzet — s becsületérzet lázitó tervezet Bécsben csakugyan létezik; — mindamellett némi vigaszul szolgál, hogy a „Pesti Napló" szerint legalább, kormányférfiaink nem hajlandók annak elfogadásába beléegyezni.

De e kevés vigaszt ugyan drága áron kell megvásárolnunk.

Ugyanis a „Pesti Napló," ama hir czáfolatával egyidejüleg kijelenti, hogy a „Ludovica Academia," vagyis a magyar honvédképző intézet Budapesten, oly állapotban van, ugy van berendezve, hogy az a haditudományok tanittatásával összekötött nemzeti igényeknek távolról sem felel meg...

El lehet képzelni, hogy midőn a „Pesti Napló", a jobboldalnak s a kormánypártnak e főközlönye, maga is kénytelen beismerni, mikép „ez akademia — mint szakkörökben állitják — szomoru képét nyujtja annak, hogy a hadi tudományok nálunk még gyermekkorukat élik" — mily nyomorult lehet azon állapot, melyben a magyar honvédképző intézet szenvedni kénytelen.

Hiszen a jobboldali sajtó, csak egy évvel is ezelőtt, nagyszerü prosopopéákkal hirdette a kormány dicsőségét azon alkalomból, hogy a magyar honvédképző iskolát, a király kezdeményezése folytán felállitotta, s a nemzetnek majd egy századon át hozott áldozataiból összerakott nemzeti alapot — mely a Bach-Schmerling-korszak alatt oly iszonyu vandalismusnak vala kitéve, hogy kamatairól senki sem tudott számot adni — nemzeti czélokra forditotta s igy a nemzetnek évek hosszu során át táplált hő kivánatát teljesiteni törekedett.

S ime, most a jobboldali sajtó maga bevallja, hogy e dicsőités jogtalan, s az egész mivelet csupán kortesfogás volt, a nélkül, hogy a nevezett katonai akadémia a nemzet méltóságához illően s a kivánalmaknak megfelelőleg berendeztetett volna!...

Ilyen a mi kormányunknak minden intézkedése; félszeg rendszabályok s szórakozott kedélyből kifolyó férczmüvelетek jellemzik minden eljárását, mit utóljára saját pártja is elkárhoztat!...

És, midőn pénz- s hadügyünk függősége mellett, midőn az okszerütlen gazdálkodás láttára azt vagyunk kénytelenek bevallani, hogy kormányunk nem egyéb, mint a nemzeti igények iránt érzéketlen félig holt testület: vajon van-e oka annak, hogy a magyar ellenzék az ily elemekkel egyesülés kedveért adja fel bevallott elveit?...

A „Pesti Napló" midőn czáfolni akarta a honvédség ügyében létrehozni hiresztelt tervezetet: oly fájérzetet költött fel, mely csak a kormány mielőbb megbuktatása feletti diadalban fog enyhületet találni!

A „Pesti Napló" czáfolatáról elmondhatjuk, amit czikkünk homlokára irtunk, hogy „adtál uram esőt, de nincs köszönet benne!"

— **Andrássy Gyula gróf** és **Bismarck herczeg** a jövő szeptember hóban összejövetelt tartanak. A két eszes államférfiu könnyen intézheti Európa dolgait, ha összetartanak. Csak azt kivánnók, hogy a szabadság rovására ne alkudozzanak.

— **A „Kerkápolyi által fölveendő"** 5 millió forint kölcsön — bécsi hirek szerint — csak egy nagyobbszerü kölcsönnek kezdetül szolgál. — Mit is tudna Kerkápolyi egyebet, mint adósságokat halmozni egymásra?

— **A katonák nyugdijszabályzata,** lényegesen fog módosittatni, a mennyiben ezután 35 évi szolgálat után az egész fizetés kiadatik nyugdijnak. Ugyanezen forrás, melyből ezt meritők, azt is jelenti, hogy a királynak határozott parancsára évenkint bizonyos számu régen szolgált altiszt tiszti rangra fog ezután emeltetni, de ezek aztán a vizsga letétele nélkül a századosi rangnál nem vihetik magasabbra.

— **Külföldi rövid hirek.** Az olasz király Bécsbe és Berlinbe utazása bevégzett dolog, kiséretében a miniszterelnök s külügyér lesznek. A magyar király tegnap a szabadságáról visszatért franczia követet fogadta. — A francziaországi bonapartisták szövetkezni hajlandók a köztársasággal, ha ezek a plebiscitet elfogadják. — A spanyol cortes Castellart elnökévé választá. Serranot Madridba várják. Santapau 8000 carlistát Estellanál megvert s Scomaba visszavonult; Estella körül 12 000 carlista van egyesülve s ellenük Bregua megy Bilbaoból, ki Santapauval egyesülten fog müködni. A helyzet folyvást javul; Asturia megtisztult a carlistáktól, az ostromzárolt Karthagenának hosszabb ellenállását nem hiszik. — A svájczi szövetségtanács bizonytalan időre elnapolta a postakongressust. —

— **A persa sah** folyó hó 25 én indult vissza birodalmába Konstántinápolyból. A török s persa nagyvezérek a két hatalom közt fenforgó minden kérdésben teljes egyetértésre jutottak.

Tanügyi mozgalmak városunkban.

IV.

Közelebb szólottunk a prot. felsőbb leányiskoláról, most folytassuk szemlénket tovább a nőnevelés terén.

A figyermekek hat évi iskoláztatására nézve ref. egyházunk ugy intézkedett, hogy az utczai főiskolák négy osztályuaknak maradnak, s az V- VI-ik elemi osztály a központban, a főiskola épületében fog megnyittatni.

Ez intézkedés egyelőre kielégitőnek mondható. A leányiskolákra nézve azonban semmi nem történt e tekintetben, pedig nemcsak a törvény, hanem saját érdekünk is követeli, hogy a hat évi iskoláztatás a leányokra is kiterjesztessék. Nem volna talán helytelen egyelőre itt is követni a fentebbi intézkedést, a város központjában megnyittatni a két felsőbb elemi osztályt, mert ha a tankötelezettséget szigoruan keresztül akarjuk vinni, a hat évi iskoláztatással együtt: nem lesz elég a czegléduteczai felsőbb leányiskola, annyivalinkább, mert ott tandijfizetésre nem kötelezhetjük a szegényebb sorsu szülőket.

Hogy pedig továbbra is a 4 évi iskoláztatás mellett maradjunk, ez lehetetlen, mert a kisebb községek is tulszárnyalnak bennünket a leánynevelés terén. E fontos ügyet mindenesetre ajánljuk a ref egyház és városunk figyelmébe.

A magán nőnöveldék, mint halljuk, szaporodni fognak városunkban, ismét egy uj intézet települ meg nálunk (talán Ungvárról?), s igy a jövő évre lesz négy magán nőnövelde. Ezekről eddig csak annyit tudtunk, hogy léteznek, de hogy minő előmenetelt tesznek ott a növendékek, vajon megfelelnek-é a törvény kivánalmainak s a szülék bizalmának? ezekről nincs senki, a ki kellő tudomást szerezne. A tanfelügyelői látogatásból oly kevés idő jut egy-egy intézetre, hogy az, az iskola müködését nem ellenőrizheti, a szülék bizalmát épen nem fokozhatja. A szülékre bizni pedig az itéletet teljességgel nem lehet.

A leánynevelőintézeteket a lapokból, programmszerü kimutatásokból meglehetősen igyekeztünk figyelemmel kisérni hazánkban, s azon meggyőződésre jutottunk, hogy legtöbbnyire a látszat, a külsőség után törekedtek, ezáltal akarván mintegy eltakarni a valódi nevelés hiányait. Azok a boldog szülék, a kik különben is tökéletesnek szokták képzelni kedves leányaikat, mily elragadtatással hallgatják a vizsgákon, midőn a kis leányka oly fogékonysággal forditja a nyelvtani kézikönyv előre betanult egyes darabjait! Pedig meglehet, hogy egy ép konstrukcziót nem volna képes összerakni.

Hát még midőn szavalásra kerül a sor, a német franczia költeményeket mily értelmes hangsulyozással s taglejtésekkel adja elő, hol ott meglehet, hogy a franczia verset, magyar betükkel s magyar kiejtés szerint leirni kéziratból tanulta be! S azzal a magyar költeménynyel mily hatást tud tenni a kis leányka, Pedig ha több hónappal el nem készült volna rá, értelmesen sem tudná elolvasni!

Mondjunk e még ilyen fogást?! Nem, ez keserü orvosság a szüléknek.

Azt nem állitom, hogy a mi növeldéinkben igy van a dolog, mert mi debreczeniek mégsem törekszünk annyira a külsőségek után, inkább szeretjük a reálitást, a valóságot. Hanem hogy ez igy van Szigettől Pozsonyig, az bizonyos.

Azonban vigyáznunk kell nekünk is. Ujabb intézetek uj szellemet hozhatnak közzénk s megrontják a levegőt városunkban. Felügyeletet tehát a magánintézeteknek! Ez igénytelen észrevételünk. Ha a város engedélyt, jogot ad valakinek arra, hogy tanintézetet nyithasson közöttünk, bizonyosan a felügyeleti jogot el nem odázhatja magától, ez nemcsak jog de kötelesség is a szülék és leányok irányában. Bizzunk meg egy küldöttséget tanférfiakból, kik időnkint jelentést tegyenek a magán tanintézetek állásáról, hogy igy ellenőrizhessük azokat, s ne engedjük martalékul adni leánynövendékeinket divatbábképző intézeteknek.

Hogy pedig nemes versenyre ösztönt adjunk a növeldéknek, tüzzünk ki évenkint bizonyos dijat s adjuk azt segélyképen annak az intézetnek, mely legjobban megfelel a nemzeties, magyar családias nevelésnek.

Igy ellenőrizhetjük ez intézeteket, megóvhatjuk a szülék érdekét, s előmozdithatjuk a nőnevelést!

Gáthalmi.

— **István király ünnepén** több vidéki megakarta tekinteni a királyi lakot, s hosszas fáradozás után megjelent előttük egy pléh galléros, kiborotvált pofáju szolga, ki ékes német nyelven igy förmedt a várakozókra: „Mit akarnak itt, a várat nem lehet megtekinteni, takarodjanak." Erre a vidékiek felszóliták, hogy beszéljen magyarul, mire ő kegyessége ráordított a kérdőkre: Én nem tudok magyarul, tanuljanak németül, ha nem tudnak, én magyarul nem is akarok megtanulni, nincs rá szükségem. S ezzel becsapta az ajtót háta mögött. Óh Báró Wenckheim, ő felsége személye körüli magyar miniszter, hol vagy és mit csinálsz?

A járvány fejlődése és ellenszere.

III.

(Folyt. és vége.)

Igaz, hogy a betegség oly szeliden, minden fájdalom nélkül kezdődik, hogy meg sem gondolja a beteg, hogy abból még halál is következhetik. Mert némelyeknél két hétig is előbb szorulás, majd bélhurutféle nyálkás nedvek, naponkint gyakoribb ürülések, s hovatovább nagyobb szélbántalmak és hasgörcsök kiséretében jelenti magát, végre hideg lázzal leveri a test erejét, a test végizei zsibbadnak s a beteget ágyba nyomja.

Én magam is igy voltam e pontig; de én nem akartam hinni, hogy kolerás vagyok; azonban utósó napon a tükörbe találtam nézni, s oly halottszint és apadt tekintet öltöttnek láttam magamat, hogy — közbejött szélbántalmak és lázok s egyéb kórjelenetek miatt — csaknem teljesen elrémültem magamtól. Azért éberségem még el nem veszett, s éjszakára fodormintát ittam, s jól betakaróztam; azonkivül hasam, gyomrom szőrkendővel keresztül kötöttem s ez éjen jól aludtam. Reggel felkeltem, borlevest csináltattam, s ezt egy pár kiflivel jó izüen elfogyasztottam, s szokott foglalkozásomra mentem; a hasmenés szünni kezdett. Délben csak levest, s kevés hust ettem, délután a vizet megkivántam, kétszer egy-egy pohárral ittam; a hashábborgás ujra bántott, már annyira elgyengitett, hogy ujra ágyba csapott estefelé. Egész éjjel kinozott, másnap reggel rumot ittam, egy kávéskanálnyit, ez véghetlen jó hatással volt belsőmre, mintha, valami jó meleg lemez boritá vala belsőmet, később borlevest kaptam; ez is jól esett, a székelés szünt, délben ebéd előtt ismét rumot ittam, este vacsora előtt szinte, s ezt naponkint folytatva teljesen megszünt az elbeszélésem után tudtomra adott kolerám; azután minden nap háromszor ittam egy kávéskanálnyi rumot; mikor ez elfogyott, akkorra zöld dió és naraneshajra töltött alkoholból egy kávéskanálnyit ugyanannyi vizhez adva, ezt csak reggelenkint iszom magam, és családom tagjai pedig czukorra csepegtetve veszik; s még ezóta kolerabántalom nálunk nem ujult meg. Az igaz, hogy vizet naponkint keveset, bort pedig ebéd és vacsoránál rendesen iszunk.

Én ugy éreztem azon betegségemet, mintha a gyomor belső fala annyira ellágyult és gyengült sőt senyvedt lett volna, hogy rostjai nem birtak összetartó erővel, s kivált minél gyengébb lett testem, — annál gyengébb lett gyomor és bélszervem is. A gyengeség miatt a nyitva maradt gyomorrostokon a tápnedvek szüntelen kitakarodván, a testnek e miatt szüntelen gyengülni és apadni kellett. A mint a rum legelsőben gyomromat felmelegitette, ugyanakkor minden senyvedő anyagot onnan kiszoritott, s a gyomrot gyógyitotta és erősitette, s ugyanazon jó hatását tapasztaltam, valahányszor abból bevettem; igy a gyomor napról napra erősödve, rendes müködését megkezdette, a betegség alatti tehetetlenségét tevékenységé változta fel, megoszotta a belszervek munkásságát, s természetes rendes müködése mindenik szervnek megindult, s most már minden más gyógyszer hasznalata nélkül teljesen jól érzem magam.

Ezt azért látám jónak elmondani, hogy igen sok községben orvos nincs; de ahol van is, azok nagyon el levén foglalva, addig is, mig orvosi segély érkezik, a leirt kórjelek előállása esetén ideje korán igyekezzék mindenki oly szert használni, ami ama kórnak eloszlatására müködik.

Meg kell különösen jegyeznem azon tapasztalatomat, miszerint teljesen megvagyok arról győződve, hogy e kórt épugy az időjárása szüli, mint a növények, termények betegségét, és hogy e kór nem akkor kezdődik, mikor már a betegen láthatólag kiüt, hanem sokkal elébb, hónapok előtt, mikor a lég romolni kezdett. Ennek kifolyása volt elébb a nagy himlővész, ennek következménye a mostani kolera. Némelyeknél a himlőben adta ki magát, másoknál, kiknek természete, test és véralkata a rosz lég behatása ellen tovább birt küzdeni, e mostani járványban üti ki magát, és pedig oly hatalmasan, hogy a légnek nemis érezhető befolyása folytán a vér lassan rothadásnak indul, s ha ezen rothadt anyagok izzadás és rendes természeti uton ki nem jöhetnek a testből, hirtelen, véletlenül veri le a testet.

Mire nézve szükséges, hogy naponként szokott — de megerőltetés nélküli — munkánkat folytassuk, s azon iparkodjunk, hogy testünk a folytonos kipárolgás által a kóranyagoktól szabaduljon. De különösen kell arra vigyázni, hogy az ily izzadó testet hirtelen hideg lég ne érintse, mert ez esetben a kór azonnal kitör és oly erővel, a mily foku volt a nedvek visszaverődése a kihülés által.

Azért bármily lankasztó melegség és izzadás kellemetlenségét érezzük is magunk körül, le nem kell vetkezni, hanem várni, mig az izzadást okozó fáradt testünk megpihen, s lélekzésünk is csendes, és érverésünk vagy szivdobogásunk mérsékelt. Ekkor a netán átizzadt inget szárazzal kell felváltani; az izzadt ruhákat, ugy mint az izzadt ágybelit a napra ki kell rakni, részint hogy kiszáradjanak, részint hogy a poshanyos izzadmány büzétől megtisztuljanak.

Minél többen vannak egy szobában, annál inkább szükséges a szellőztetés; mert ámbár a külső lég is egészségtelen, még sem oly egészségtelen az, mint azon szobalég, mely a régebben romlásnak indult testek kipárolgásából a szobában megszorult. Azért, ha szinte beteg volna is valamely háznál, a betegnek jól betakargatása mellett a szobát mulhatlanul szellőztetni kell; ellenkező esetben nemcsak a beteg felgyógyulása kétes, hanem a körülötte levők is ugyanazon kórba esnek.

A kihülés elleni óvásul igen hasznos vagy két rőf flanellből készült gyomort és hast bekérő kötőlékkel magunkat ellátni, valamint oly szerekkel is, melyek a vérnek megromlása ellen hasznosaknak bizonyultak, s azokkal naponként mértékletes élést folytatni, ellenben a sok nyers vizivástól tartózkodnunk kell; mig ellenben a tiszta uj edényben főtt és kihütött viz ivása ártalmatlan.

T. E.

Horvát országgyülés

Mazuranics elnök felolvassa a királyi leiratot, mely a horvát országgyülést a tárgyalások folytatása végett augusztus 25 dikére egybehivja, s aztán következő szavakat intézi a gyüléshez:

Üdvözlöm a tisztelt képviselőket, mint régi jó ismerősöket szokás üdvözölni, kiket nem láttunk régóta. Őszinte örömömnek adok kifejezést, hogy ismét jó egészségben láthatom itt önöket. Sajnos, ez időköz alatt a halál is megkövetelte áldozatait. — Országgyülésünk egyik legérdemteljesebb és legtiszteltebb tagját veszitettük el Prica osztályfőnökben s nem vélek hivebb kifejezést adni az egész országgyülés hangulatanak, mint ha inditványozom, hogy jegyzőkönyvileg fejeztessék ki gyászunk Prica halála miatt. (Általános élénk helyeslés)

Erdődy gróf letette mandatumát, melynél fogva eddigelé a magyar országgyülésen részt vett. — Reméljük, azért meg fog maradni a horvát országgyülés tagja. Helyébe annak idején más tagot lesz szükség választanunk a pesti országgyülésbe. A valpói kerületben, melyet eddig Prica képviselt — időközben már elrendeltetett az uj választás.

Sajnálattal kell megemlékeznem egy országos csapásról, a marhavészről, mely azonban remélhetőleg meg fog szünni közelebb.

Az országgyülés legközelebbi teendői sorában legszükségesebb helyet foglal el a büdget megszavazása, s pedig nemcsak az 1873.

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG.

Regény négy kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Harmadik rész.

(Folytatás)

— És ön most épen azon türelmetlenségben lesz hibás, melyben akkor a keresztyéneket kárhoztatta volna? Ön, fia egy népnek, mely e viszás fogalmak miatt oly sokat szenvedett, ön alkalmazza ezt családjánál, és pedig akkor, midőn kiirtásának szükségét egész Francziaország belátta. Meg kell adnia, hogy az, mit testvérei a multakban szenvedtek, és több országban megszenvednek, nem tanitotta meg önt, hogy vallási fogalmakban szabadelvübb legyen, miután inkább látná gyermekét a tevén, mint egy keresztyén leánynyal összekelve. Ó uram, miként lehetséges a legmagasabb szándokát lételünkkel ily tévesen értelmezni?

— Asszonyom, a mily megrendithetetlen ön ugynevezett szabadelvüségében, épen oly megingathatlan vagyok én azon meggyőződésben, hogy egyéneket, kik különböző hitfelekezetekhez tartoznak, bizalmas kötelékkel összecsatolni nem szabad, hanem azok elkülönitve éljenek. Ha a középkorban élek, és választanom kellett volna a máglya, vagy a között, hogy egy házassági összeköttetést áldjak meg, egy zsidó és nem zsidó közt, inkább a máglyát választottam volna.

— Ez esetben uram az itélet ki van mondva gyermekeink fölött, mondá Moulin asszony halvány ajakkal. Emlékezzék meg egykor, ha vissza gondol a beszélgetésre, hogy egy anya nem csak a saját leánya, hanem az ön fiának boldogságáért is esedezett ön előtt. Ön engedte, hogy hasztalanul kérjem. Kimélje meg az isten önt attól, hogy megbánja egy napon, a miért ily megingathatlan volt.

Moulin asszony felemelkedett, és Eliás előtt állott. Fejét szelid megadással emelé föl.

Eliás is felemelkedett.

Szavaira feleletül hideg és nyugodt hangon mondá:

— Gyönge lenne atyáim hite iránti szeretetem, ha gyermekeim iránti gyöngeségből el tudnám azt árulni. Én kötelességem szerint cselekedtem, mint ön is hiszi hogy az önével egybehangzólag cselekedett. Ha a kötelesség parancsainak engedelmeskedünk, nem kell felünk hogy a megbánás fölkeressen.

Meghajlott Moulin asszony előtt.

— A kötelesség szeretet és irgalom nélkül fegyver, mely sebez, válaszolt Moulin asszony, s vendégét kikisérte az ajtón.

Midőn egyedül volt, térdre rogyott és rebegé:

— Istenem, atyám, adj erőt, hogy leányom bánatát elviselhessem.

Midőn Eliás Moulin asszony meglátogatása után a terembe lépett, mely szobáján kivül volt, Ábrahámot találta ott ülve.

Ábrahám Eliás elébe ment.

— Kérem atyám, hogy néhány szót szólhassak: mondá Ábrahám.

A nélkül hogy felelne, Eliás jelt adott hogy fia kövesse.

Midőn Eliás dolgozó szobájában voltak, ez egy pamlagra ült.

Ábrahám állva maradt.

— Sokszor kifejezted azon óhajtásodat atyám, hogy pályát válasszak, kezdé Ábrahám. Most megtettem azt.

— Nem valami jókor, felelt atyja hidegen. Most már huszonharmadik évedben jársz. Nos — mivé gondolsz lenni?

— Katona. Megyek Algirba, hogy az ottani háboruban részt vegyek. Ez az egyetlen foglalkozás, mely jelenleg megegyezik kedélyemmel és hangulatommal, egyetlen ut, a melyre léphetek.

Eliás engedte fiát végig beszélni, a nélkül, hogy a meglepetés mozdulatával vagy felkiáltásával félbeszakitotta volna, de minden szónál, melyet Ábrahám kimondott, a szigoru vonások még szigorubbak, a sötét szemek még mogorvábbak lettek.

— Miért határoztad magad el, rabszolgává lenni? kérdé Eliás.

— Mert boldogtalan vagyok.

— Mond inkább, mivel azzal atyádon boszut akarsz állani.

— Eliás szava élesen hangzott:

— Atyám, határozatom onnan származik, mert nekem szükséges eltávoznom, vad és izgató jelenetekben részt vennem, a halállal párost vagy páratlant játszanom és elfelednem, mennyire kimondhatatlanul boldogtalan vagyok.

— Tehát te mind azzá lettél a mit gyülölök. Vallásos ember, vad, szelidithetlen lélekkel, s oly kedélylyel, mely élvezetet talál abban, hogy egyenruházott hóhérként gyilkolhasson. — Már csak az marad, hogy hüség és becsület nélküli ember légy.

— Hogy ilyen lehessek, szükséges lenne miszerint egyetlen csep sem volna ereimben atyám véréből, felelt Ábrahám hidegen.

— Valóban ugy tetszik, mintha nem is lenne benned. Minden tetteid bizonyitják. — Mint lázzadó, Páris utczáin harczoltál, ugyanazon utczákban, melyekben oly sok ártatlan vért elfolyni láttam. Mint ingadozó és gyönge ember hütlen lettél istenedhez és Izraelhez, midőn szándékod volt egy keresztyén leányt nőül venni, — és most — most a politikai szabadság vitéze, az erkölcsi szabadság hirdetője, elmegy — egy hóditó háboruban részt venni. Még csak az hiányzik, hogy Levitain Ábrahám, a zsidó, segitsen a keresztyéneknek erőszakkal kényszeriteni a mohamedhitü arabokat, hogy felvegyék a keresztyéntanokat. Meg kell engedned fiam, hogy rettentő módon eltagadod azon erényeket, melyekkel a Levitain család tagjai feltüntek.

Eliás fagyos keserüséggel beszélt. Ábrahám hallgatva mozdulatlanul állott.

— Szilárd elhatározásod katona lenni? ismétlé atyja egy darab idő mulva.

— Igen, nem tehetek másként. Nem én vagyok az első, a ki a dicsőségben keres kárpótlást azért, a mit a szerelemben vesztett. Épen oly kevéssé tulajdona családunknak félig szeretni, mint a hüséget és becsületességet megtagadni.

— Tehát a vértől csepegő dicsősség kárpótolhat azért a mit vesztettél? Azt hittem hogy egy nemes léleknek más eszközök szükségesek a fájdalom sebeinek begyógyitására

— Nemes, vagy nem nemes, ez az egyetlen ut, mely fentmaradt. Már holnap elhagyom Párist. Bocsáss meg fiadnak atyám, ha nem képes másként cselekedni.

(Folyt. következik.)

hanem az 1874 diki költségvetés is, miután anomália, hogy egy parlamentáris államban előbb adassék ki a pénz, mielőtt megszavazva van. (Élénk helyeslés.)

Megkell még emlékeznem azon küldöttség munkálatáról, mely a végből küldetett ki, hogy a Horvátország és Magyarország között kötött kiegyezést revisio alá vegye. E küldöttség egyhangulag tett egy javaslatot, melylyel közelebb fog már foglalkozni a tisztelt országgyülés. Azt hiszem uraim, hogy önök e javaslatot azon hazafias belátás és parlamentáris tapintattal fogják tárgyalni mely önöket megilleti. Hazafiságuk elő fog mozditani egy törekvést, mely a haza javára van forditva.

Végül kegyelmes urunkról a király ő felségéről emlékezem meg. Éljen soká királyunk és uralkodó házunk! (Élénk helyeslés.)

Kiss jegyző felolvas egy sorozat szentesitett, s ezennel kihirdetett törvényt.

A közelebbi ülés napja később fog tudomásra hozatni.

UJDONSAGOK.

* **Könnyitsünk a szenvedő emberiség sorsán!** A koleravész áldozatául esettek árváinak fölsegélésére, szerkesztőségünknél ma ujabban a folytatólag következő szives adakozás folyt be: Nt. Varga Lajos ur 5 frt, Markos Anna és Markos Ilona urhölgyek 5 frt, Dr. Hegedüs Pál 5 frt, Jó Ferencz 5 frt, Pálfi Dánielné urnő 10 frt, Tóth Ferencz főiskolai tanár 2 frt; **összesen 32 o. é. forint. Eddigi tőösszeg 110 o. é. forint!** Fogadják a nemesszivü adakozók a szenvedő inségek nevében nyilvánitott hálás köszönetünket. További kegyes adományokat elfogadunk s nyilvánosan nyugtázunk.

Az eddig begyült összegből 100 o. é. ftot mai napon Kovács Lajos polgármester urnak, kiosztás végett kézbesitettünk.*)

* **A debreczeni nőegylet** ismét szép bizonyitványát adta jótékony emberszeretetének. Alighogy lapunkban a kolerában elhaltak árváinak segélyezése megpenditve lőn, a nőegylet fölkarolta az ügyet s gyülést tartott, az ügy vezetésével megbizandó bizottmány megválasztására. — Ez alkalomból a következő értesitést kaptuk: „A debreczeni nőegylet a koleravész áldozatául esettek árváinak gondozására, kebeléből bizottmányt küldött ki s azt utczánkint alakitá össze. Bizottmányi tagok a következők: Dalmi Károlyné, Veress Lászlóné, Sesztina Lajosné, Kulcsár Dánielné, Várady Imréné, és Tikos Istvánné, kiknél a segélyezést igénylők jelentkezhetnek. — Debreczen, aug. 28. 1873 Gr. Bethlen-Mikó Róza, nőegyleti elnök.

* **A „Tisza“** biztositó- s jelzálgbank igazgatósága az elfogadott ujabb berendezés szerint Debreczenben, Budapesten, Pozsonyban, Győrött, Kassán, Szegeden, Aradon, Temesvárott, Eszéken és Miskolczon felállitá képviseleteit, Kolozsvárra nézve pedig most folynak a tárgyalások. A nevezett székhelyeken már mindenütt szerződésszerüleg oly módon van az üzlet vezetése berendezve, hogy az illetők az általok előállitandó üzleti eredményhez képest huzzák bizonyos százalékokban meghatározott illetményeiket, s azonkivül irodai helyiségre s átalányra bizonyos összeget kapnak. Eszerint az intézet tulajdonkép csak abból fizet nekik, amit szereznek. — Az üzlet már javában megindult. Meglepő jó eredmény mutatkozik mindenütt már kezdetben is.

* **A kolera állása Debreczenben.** (Hivatalos jelentés). Tegnap, aug. 27. megbetegült 15 férfi, 14 nő, összesen 29, meggyógyult 8 férfi, 7 nő, összesen 15; meghalt 9 férfi, 6 nő, összesen **15**; további ápolás alatt maradt 40 férfi, 37 nő, összesen 77. Előbbi nap 26 halott volt és 78 maradt ápolás alatt.

* **Feleletek.** A városi bazár terve talán a tisztujitást megelőzendő hónapokban elkészül, hogy a tervvel megbizott meritálja magát. — A népkerthez csatolandó terület ki van jelölve tudtunkkal, térkép is van róla s a foganatositás attól függ, mikor less a tanácsnak kevesebb dolga! — A két vizes hordó rég meg van vásárolva, csakis a letágult vasabroncsokat kellene megszorongatni valakinek. A gőztéglagyár tégláit az érdekeltek által megbizott küldöttség alkalmasint régen várt jelentésével együtt szándékozik meglepetés gyanánt bemutatni. A lóvonatu vasut első kocsija hihetőleg akkor fog a nagyerdőre kirobogni; ha az utat a nagyerdőig a város köv ezteti ki. — A főpiacz és téresebb utczák befásitása elkövetkezhetik pár század mulva, ha a város eltalál pusztulni, s az áldott természet ős ereje fák és bokrokkal boritja be a téreket. Addig csak türelem! — nyeljük a port! — azt mondják jó az a tüdőnek. — Azt a külsővásártért nem szükséges visszavenni; elpusztulnak azon épületek nehány év mulva maguktól is; akkor aztán igazán szabad lesz a vásár! — A Ráköczy harangra nézve már positiv feleletet adhatunk; mert augusztus 25 kén Pozdech uram feltétette a vasutra, majd csak leutazik pár nap alatt s meg is szólal. (Beküldetett.)

* **Kérdés nélküli feleletek.** Az ujonan készült Mack Ádámféle utak behomokolása nem a vállalkozókon mulik, mert azt a városi hatóság által megbizott valaki tartoznék eszközölni. Hja! de sok a dolog! Valamint az sem a gyároson mulik, hogy még a mult őszön megrendelt uthenger le nem érkezett; — de mikor minden megrendelt valaminek spediteur kell! — Oly balga hitben van sok ember, hogy az utczák burkolásához szükséges kövek a vállalkozók tulajdonai, s a kész utakkal négyszög ölenkint számolnak be a hatóságnak. Tévednek! Nem a válalkozóké, hanem a városé; s épen ezért voltak, vannak, és maradnak kardalészában, (bocsánat ez importált ostoba szóért) mert nincs rá kellő gond és felügyelet az elhordásnál, törésnél, s az ut készülte után fennmaradtak összeszedésénél. Ha azt kérdeznék tőlünk az illetők, hogy hát mikép lehetne arra jobban ügyelni? — egyszerüen azon feleletet adnók nekik, hogy az alapnak való köveket a területhez kiszámitva adják át a vállalkozónak, a kőtörést eszközöltessék az indóház közelében berekeszett helyiségen, — s megtörve hozassák az utakra födanyagul. Igy nem vinnék el a köveket a szomszédos udvarokba, sőt távolabb helyekre is; nem alkalmatlankodnék 20—25 kőtörő a járókelőknek, háztulajdonosoknak, s nem maradna ott a felesleges kő minden felügyelet nélkül. A ki nem hiszi, tessék egy kissé szétnézni, a hol az utczák kövestetnek, — s meg fog győződni, hogy nem rágalmazunk. (Beküldetett.)

* **Köszönet nyilvánitás.** A helybeli árvaház javára Sesztina Lajosné és Veress Lászlóné urnő egy-egy darab szalonnát, Örvényi urnő pedig burgonyát volt szives adományozni. Fogadják a nemesszivü adakozók a kis árvák nevében is nyilvánitott forró köszönetemet. Debreczen, aug. 28. 1873. Gr. Bethlen-Mikó Rósa, elnök.

* **A helybeli kereskedelmi testület,** a város által felállitani elhatározott 4 osztályu reáliskola megnyittatása indokából, elhatározta, hogy nyilvános reálkereskedelmi tanodáját beszünteti, és a jövő okt. 1-én 3 osztályu kereskedelmi tanoda **első osztályát** megnyitni. Az ide vonatkozó részletes értesitvény mai számunkból térhiány miatt kimaradván, s csak jövő számunkban közölhetvén, jónak láttuk ezt előzőleg is jelezni.

* **Tóth Ferencz** hazánkfiáról, mint iróról „egy szerény munkás“ czim alatt a „N.-Várad“ tegnapi száma hosszabb czikket hoz Benedek Sándortól, melyben a nevezettnek többi közt szépirodalmi s szinmüiói téren müködését kiemeli. — A jó akarattal s ügyesen irott czikknek helyre kell igazitanunk azon állitását, mintha a „Szabad sajtói emlény“-t, mely Debreczenben 1848 ban jelent meg, Tóth Ferencz adta volna ki vagy rendezte volna sajtó alá. A czimzett emlényt néhai Hatvani Gábor, szép tehetségü ifju ügyvéd adta ki, a kinek szintén több sikerült szinmüve maradt fen, azonban azok maig is kiadatlanul hevernek és pedig rendezetlenül.

* **Postahivatalaink** némelyike még most is inkább szereti a német nyelvet használni, holott e haza földén táplálkoznak. Legközelebb is egy csomag érkezett a budai postahivatal német bélyegével s iratával hozzánk. No de ez — fájdalom — mindennapi dolog.

* **A 16. számu uj huszárezred** Clam-Gallas nevét fogja viselni. Nagyon csudálkozunk, hogy ép annak az ezrednek, mely a terv szerint 3 év mulva tisztán magyar legénységből fog állani, nem találtak pátrónusul magyar embert. Érdekes tudni azt is, hogy ugyancsak ez ezredhez br. Léderer Károly neveztetett ki ezredparancsnokul.

* **A városi gazdasági bizottmány** folyó hó 30-ik napján d. u. 3 órakor ülést tart a jövő évi erdővágatás s egyéb folyó ügyek feletti tanácskozás végett.

* **Nem tartjuk illőnek,** s más városban nem is láthatni, hogy a bérkocsisok, ha eső esik, kocsijaik előfedelét beteritik rongyos és nem rongyos pokróczdarabokkal; jó meleg időben pedig a bakon ülő kocsisok pőrére vetkezve hajtják a lovakat, nemcsak a rendes fuvar alkalmával, de még akkor is, midőn például temetéseknél ünnepélyes menetet kell képezniök. Ez az illemnek megsértése, tiszteletlenség a kocsiban ülők, és a gyászos felek iránt. A kapitányi hivatalnak illető közege kiadhatná rendeletben hogy, a bérkocsis, lássa el magát foglalkozásához illő, s az időjárásnak megfelelő posztó és nyári öltözékkel. Rendes városokban a rendőrség leparancsolná a különben elég csinos kocsikról a pőrére vetkezett s ekeszekérhez inkább illő kocsisokat. — Nincs ez befoglalva a rendőrök utasitásába? — node sok nincs abban! (Ez is beküldetett.)

* **Szerkesztőségünkhöz beküldetett:** Irálytan kézikönyve; kereskedők, gyárosok és iparosok számára; a gyakorlati életbe lépők és keresk. iskolák használatára. Irta Karner János. Ára 2 o. é. frt. — Egyenes adókra, azok kivetésére behajtására stb. vonatkozó törvények s szabályok gyüjteménye; összeszerkeszté Szeniczey Gusztáv. Ára 1 frt. 60 kr. — Bélyeg és jogilletékek, valamint a bélyegdijak iránti törvények és szabályok; összeszerkeszté Szeniczey Gusztáv. Ára 2 frt. — Az 1873iki törvények s miniszteri rendeletek gyüjteménye; VI. kötet, I. füzet; összeszerkeszté Szeniczey Gusztáv. Ára 2 frt 40 kr. E müvek a Franklintársulat kiadásában jelentek meg. Ajánljuk a szakérdekeltek figyelmébe.

* **A halutcza** oly ronda állapotban van, hogy e járványos időben legkevésbé sem tanácsos rajta végig menni. Ép oly nagy a piszok a volt váradutczai mészárszék helyén. Reméljük, hogy a városi hatóság intézkedni fog e vészes rondaság mihamarább eltávolittatása érdekében.

* **E kolerás világban** már egyszer inditványoztuk a fiakkeresek állomáshelyeinek vizzel öntözését; de ezt — bár egy pár nap tették is — ujabban egészen elhanyagolták. Egészségügyi bizottság, hol késel az éji homályban?

* **A „Bika“ vendéglő** kiépittetésére vonatkozó mérnöki előzetes terv szerint még egy emelet fogna huzatni az egész épületen. A jobb szárny, a mostani „kis bika“ helyisége pedig csaknem egészen lefogna romboltatni s helyébe, a másik szárnyhoz arányitva diszes épület épittetni. A vendéglő belső telkén álló kioszk, ugymint ama falazat, mely a két vendéglőt egymástól elválasztja, elfogna hányattatni s igy az udvar egy tökéletes négyszöget képezne, mely diszes mulató helylyé átalakitatnék. — A felépitendő épület s a renoráczió tervrajza most készül s legközelebb fog a városhoz benyujtatni. Az épitések megkezdéséhez a terv szerint egyelőre 32.000 forint folyóvá tétele kivántatik meg. Ha e terv el fog fogadtatni, a bérlő köteles lesz a folyóvá tett pénz 6% kamatait a városnak befizetni. Igy tehát a piacz e legnagyobb rondaságától hovahamarább megszabadulna! — Egyébiránt azt hiszszük, hogy a „Bika“ csak át fog alakittatni, s a városházzal átellenben levő téren „bazár“ fog épittetni, mely a piacznak is diszéül szolgáland, de meg „nagyobb termek“ hiányában levő városunkban igen nagy hiányt pótoland. Sajnáljuk, hogy „bazár“-ra vonatkozó terv készenlétét nem jelenthetjük.

* **A pékeknek szól.** Még csak 20 évvel ezelőtt törvény volt Törökország fővárosában aziránt, hogyha a pék rosz vagy kis süteményt árult, fülei 2 napra boltja ajtajához szögeztessenek. A debreczeni pékek mindkét föltételnek eleget tesznek, daczolva a közönséggel, a bünetető birósággal s igy nem ártana e rendszabály nálunk sem. Bizony megérdemlenék. (Beküldetett.)

* **Hiányos husmérésért** áll szemben a büntető közeggel 3 mészáros és 1 sertésvágó. Köztük van B..... László is, ki már a jó ég tudja, hányadszor lett most ismételten bejelentve. Elvárjuk a rendőrségtől, hogy ez egyszer nem lesz könyörületes e megátalkodott lelkiismeretlenséggel szemben!

* **Uj neme a tolvajlásnak.** Egy cselédet fogtak ma el a rendőrök, ki a gazdájától lopott apró fát vizhordó bádogkupájába tömve, azon ürügy alatt, hogy a kutra megy vizért, a piaczra vitte eladni.

* **Városi hatóságunkhoz** átirat érkezett a mezőturi polgármestertől, melyben jelenti, hogy az elhalasztott s f. hó 31-ére kitüzött ottani országos vásár a belügyérség által betiltatott.

* **A hatvanutcza elején** készitett koczkakőburkolatból nehány ölet ezelőtt hat héttel már megcsináltak, azután félbehagyták; most hétfőn ismét folytatták, pár öllel megtoldván az előbbit. Most ismét félbehagyták, még pedig ugy, hogy, a macadamirozott uttal összekötve sincs a burkolat; más országban a legvastagabb karrikaturákkal ékesitve jelennék meg az ily „haladás“ az élczlapokban. Mi azonban türjük, mert bárány a mi czimerünk!

Délutáni posta.

— Balla Gergely (az ál-Vesselényi) csakugyan végét járja. Nem hiszik, hogy egykét napnál tovább huzza. A halál kiragadja őt a büntető igazság kezéből!

— A maradvány,- és irtványföldeknek megválthatása czéljából, a debreczeni törvényszékhez Báthory Sándor h. ügyvéd neveztetett ki felsőbb helyről.

*) A „Debreczen“ t. szerkesztőségének. Helyben. A kolera által sujtott szegények, özvegyek és árvák segélyezésére gyüjtött 100 azaz száz ftot átvettem s annak kiosztásáig, a házi pénztárba letéteményeztem. Debreczen, 1873. aug. 8. Boczkó Soma elnöki fogalmazó.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.*)

Vég-válasz

Gáthalmi vagabundusnak a „Nagyvárad“ 193 számában megjelent levelére.

Azt mondja a domine vagabundus, hogy sóstói fürdőmnek reklamot csinált, — Köszönöm, csak tartsa meg magának, nem szorultam rá, eléggé ismernek engem és fürdőmet, érdemesebb urak önnél, domine!

Még egyet, és ennél többet bármennyit firkáljon ön nem fogok felelni — annyit akarok mondani, hogy ön azt állitja, hogy gyógyszempontból látogatta meg fürdőmet, s ott néhány napot akart tölteni; ezen közlése épen oly valótlan mint előbbi tudósitása. — Utánna jártam én domine hogy kilégyen és miben járt; ön csak keresztül utazott, s azon egy órát is, mit fürdőmben igen élvezetesen eltölthetett volna, a szerencsejátékkal a bibircsessel töltötte el, mert égett a nyereményvágytól, s albumot akart jó olcsón szerezni, de szerencséje nem lehetvén, elvesztette nehány garasát, s a bérkocsiban hazáig dohogott érette.

Máskor ha ir ön, irjon igazat, és akkor, midőn ily reá nézve nagyon érzékeny csapás nem éri, legalább akkor nem sir ön bus könnyeket.

Özvegy Tornay Ferenszné, sostói bérlő.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik. miszerint a felperes Holcsi Arnold részére. alperes Pomor Mihálytól 600 aft. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m a debreczeni 313 számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett 4000 afrtra becsült varga-cserucz 2335 sz ház 1 hold 1100 □ öl külső földével folyó 1873-dik évi szeptember hó 23-dik szükség esetére október ho 23-dik, napján délutáni 3 órakor a telekkönyvi irodában kiküldött végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a. vagy is 400 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az első árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az 1-ső a leütéskor azonnal, második a leütéstől 1 hó, a harmadik a leütéstől 2 hó alatt az árverés napjától fogva 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütéstől 14 nap mulva. a külső földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat. és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igényekere eteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1873. augusztus ho 8-dik napján tartott üléséből.

Zachariás Alajos
jegyző.

496. 3—3

Kolera-cseppek

Az általam feltalált, és eddig legkitünőbb sikerrel használt Koleracseppeket mindentele gyomor és hastájdalom csillapitására a t. cz. közönségnek ajánlom:

Dr. Lövy Nándor
Koleraorvos. N. Szalatnán
Zólyom-megyében

515 2—2

204. ARJEGYZÉK

az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	19	40
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	19	60
B. Ugyanaz apró szemü	19	40
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	19	60
C. Dara középszerü	18	60
„ „ 50 ℔ os zacskóval	18	80
0. Királyliszt	19	—
1. Lángliszt	18	60
2. Montliszt	18	20
3. Zsemlyeliszt különös	17	80
4. „ „	17	—
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	16	—
6. Ugyanaz II. rendü	14	40
7. Barna kenyérliszt I. rendü	13	40
8. Barna „ II. „	12	20
9. Lábliszt I. rendü	11	40
10 Lábliszt II. „	7	—
11 Derczekorpa	3	60
12 Durvakorpa zsákkal	2	60
„ „ zsáknélkül	2	20
Kétszeresliszt	—	—
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
„ „ III. „	—	—
„ „ IV. „	—	—
Rozskorpa zsákkal	3	—
„ zsáknélkül	2	60
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Arpaliszt	7	—

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto	150 font
9. 10. 11. „	125 „
12 „	100 „
K. L. és R. I.—III. számig	150 „
R. IV. V. „	100 „
Á. K. 00—5 számig „	100 „
Árpaliszt „	125 „

Debreczen, 1873. aug. 18.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Holcsi Arnold részére. alperes özvegy Gál Istvánné, Hegedüs Juliánna elébb volt Bagosi Jánosnétól 5000 afrt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingó és ingatlan javak az alábbi határidőkben és feltételek mellett kiküldött végrehajtó Vetési Mihály által tartandó árverésen el fognak adatni, u. m.

1-ször az ingó ágok u. m. az alperes halápi kaszállóján levő s 160 afrtra becsült 4 boglya tavalyi széna, és a Kis Sándortól bérelt kaszállón lévő s felerében mivelt tengeri vetésnek 24 af tra becsült. félerésze a helyszinén folyó évi szeptember hó 5-kén d. e. 10 órakor azonnali készpénz fizetés mellett.

2-szor, alperesnek a debreczeni 3190. számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 5200 aftra becsült báranyutczai 2417. sz. házastelke 1 hold 1250 □ öl külső földével együtt folyó évi szept. hó 29-ik, szükség esetére október hó 29-ik napján d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában.

3-szor, alperesnek a régi telekkönyv 1800 dik lapján beirt s függő termésével és egy sertés fijaztatóval együtt 1850 afrtra becsült halápi 6 boglyás kaszálója, folyó évi szeptemb. hó 30-dik, szükség esetére október hó 30-ik napján d. u. 3 órakor ugyancsak a telekkönyvi irodában

Az arverési feltételek az ingatlanokra nézve a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagy is a házra es külső földére nézve 520 aft, a kaszálóra pedig 185 afrt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 2 hónap, a 3-ik a leütéstől 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak 14 nap mulva, a házutáni földnek és kaszálónak pedig az eladás idő pontjabani mivelési állapotban azonnal birtokába és használatába lép tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó, s egyéb terhet.

6 Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne. a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy mas igényt érvényesithetni vélnek. felhivatnak, hogy igénykeresetiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától szamitandó 15 nap alatt — fentint telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1873. évi aug. hó 22-dik napján tartott üléséből.

Katò István,
jegyző.

524 1—3

Eladó ház.

Az épen most kövezés alatt álló s élénk forgalmu Czegléd-Burgondiautczán a 36-dik számu ház, melyben ujonnan készült cserépfedél alatt négy szoba konyha, kamara, s 2 pincze van, cserepes istállóval, ugy gazdálkodásra mint további épitkezésre igen alkalmas téres udvarral, tágas házi kiskerttel, és a városhoz közel levő 8 köblös szép fekvésü külső földével igen kedvező feltételek mellett eladó. —

Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal és Szilágyi Károly ügyvéddel a piaczon, az Andaházi szilágyi háznál az emeleten.

525 1—3

Finom ó-borok.

Érmelléki fehér és szegszárdi veres, hordó, és akó számra, mint szinte palaczkokban is; továbbá igen erős tüzes 1869-ki pezsgő bakator, tokai és bakator aszuborok palaczkokban, és 1872-ki érmelléki bor hordó és akószámra, jutányos áron Posszert Jánosnál Debreczenben saját piaczutczai 1903. számu háznál kapható.

504 6—6

Árverési hirdetés.

Feischl Eülöp javára Kovács János és neje Erdei Ludovica ellen 410 frt s járulékai erejéig elrendelt kielégitési végrehajás folytán II od rendü alperesnek. Német Lajos által reá ruházott s a szepesi pusztai 80-dik számu telekjegyzőkönyvben A + 10 h. r. sz. a. beirt ingatlanság fele részére, bekebelezés által biztositott 18975 frtot tevő actio követelés, biróilag lefoglaltatván, a debreczeni kir. törvényszék, f. é. julius 28 án 9980/1873 v. sz. a. kelt végzése következtében eladandó, melynek is a debreczeni kir. telek törvényszéki hivatal előszobájában leendő eszközlésére határidőül f. é. szeptember 16 napjának d. u. 3 órája kitüzetik, s arra a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az emlitett activ követelés emez árverésen szükség esetében értéken alól is készpénz fizetés mellet el fog adatni.

Kelt Debreczen, 1873. auguszt. 17.

Vetésy Mihály
bir. végrehajtó.

509 1—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék. mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Laky Imre és neje Aranyi Krisztina tulajdonosok által önkéntesen árvereltetni kért nagyváradutczai 2227. számu házastelek 4 hold 800 □ öl külső földével együtt a kitüzve volt határidőben megkisérlett árverésen elnem kelvén, az ujabban kitüzött határidőben, u. m. f. évi október 9-én d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában törvényszéki jegyző Boruzs József által megtartandó árverésen becsáron alól is elfog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték 11.050 aft, melynek 10 százaléka vagyis 1105 aft a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül lefizetendő.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 1—3 és 5 hónap alatt 6 százalék kamatával együtt fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő. A bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1873. aug. 8-án tartott üléséből.

Zachariás Alajos,
jegyző.

497 3—3

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.